

РЕШЕНИЕ

№ 5904

гр. София, 20.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11290** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационната жалба на „МЕГАТРАНС ТОП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. А. Т. - Д. срещу решение № 4409/07.10.2024 г., постановено по НАХД № 20241110200160/2024 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 22-2300484/23.11.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С.. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Твърди, че Софийският районен съд не е обсъдил всички аргументи по смисъла на чл. 305, ал. 5 от НПК, във връзка с чл. 84 от ЗАНН. Сочи се, че в наказателното постановление липсва посочване на конкретна фактическа обстановка, при която е извършено нарушението, както и доказателства, които да го потвърждават. Твърди се, че от страна на дружеството са предприети всички възможни действия служителят да бъде открит и да получи дължимото му се на основание чл. 224, ал. 1 от КТ обезщетение. Сочи се, че АУАН не съответства на изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 7 от ЗАНН, тъй като не е посочен точния адрес на свидетелите, подписали акта. Навеждат се доводи за липсата на посочване на мястото

на извършване на нарушението, което от своя страна е довело до нарушение на императивните разпоредби на чл. 42, т. 3 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5, пр. 2 от ЗАНН. Счита се, че в случая са налице предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Моли съда, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд и постанови ново по съществото на правния спор, с което да отмени наказателното постановление.

Ответникът - директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., чрез процесуалния си представител юр. С. изразява становище за неоснователност на подадената касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 22-2300484/23.11.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ на дружеството, в качеството му на работодател, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

В периода от 15.09.2023 г. до 30.10.2023 г., в сградата на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. на „МЕГАТРАНС ТОП“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], е извършена документна последваща проверка по спазване на трудовото законодателство. Проверката има за предмет последващ контрол по изпълнението на дадени задължителни предписания с протокол за извършена проверка с изх. № ПР 2321948/23.08.2023 г. На 23.08.2023 г. този протокол е връчен лично на Т. Г., упълномощено от дружеството - жалбоподател лице, въз основа на нотариално заверено пълномощно. Протоколът за извършена проверка с изх. № ПР 2321948/ 23.08.2023 г. не е обжалван по административен или съдебен ред.

В хода на последващата проверка е констатирано, че „МЕГАТРАНС ТОП“ ЕООД, в качеството му на работодател, не е изпълнило дадено на основание чл. 404, ал. 1, т. 12 от КТ с горепосочения протокол за извършена проверка предписание под № 6, със следното съдържание: „Работодателят да изплати определеното в заповед № 1206-01/12.06.2023 г. обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск,

пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж на Д. М. С., съгласно чл. 224, ал. 1 от Кодекса на труда“. Срокът за изпълнение на това предписание е изтекъл на 31.08.2023 г., вкл., респ. административното нарушение е извършено на 01.09.2023 г. В хода на проверката, от страна на „МЕГАТРАНС ТОП“ ЕООД са представени изпратени покани до Д. М. С. по електронна поща - [електронна поща], с които е поканен да се яви в офиса на дружеството, за да получи дължимите работни заплати. Не са представени доказателства, че поканите са получени от техния адресат, или че между него и дружеството е договорено връчване на документи чрез електронна поща.

Чрез ССЕВ в Дирекция „Инспекция по труда“ - С. е постъпила декларация от управителя на дружеството „МЕГАТРАНС ТОП“ ЕООД - Д. А. Т. - Д., към която са приложени фишовете за заплати на Д. М. С., ведно с декларации от двама свидетели, че на С. са изплатени трудовите възнаграждения за м. април 2023 г. и м. май 2023 г. „при отказ да се подпишат ведомости“. Представен е и разходен касов ордер от 19.05.2023 г., според който на Д. М. С. са изплатени 1000 лв., без да е посочено основание за плащанията. Тази сума не съвпада с дължимата, съгласно фишовете за заплати на С.. В хода на последващата проверка, резултатите от която са обективирани в протокол за извършена проверка № ПР 2336867 от 30.10.2023 г., работодателят не е представил на контролните органи документи (подпис във фиш за заплата, разходен касов ордер с основание за плащането на трудовото възнаграждение или банково извличение), доказващи изпълнението на така даденото предписание. С оглед на така установеното е прието, че „МЕГАТРАНС ТОП“ ЕООД, в качеството му на работодател, не е изпълнило задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство в срок до 31.08.2023 г., с което на 01.09.2023 г. в предприятието на работодателя е извършено нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ. За така констатираното нарушение старши инспектор при Дирекция „Инспекция по труда“ - С., в присъствието на двама свидетели и упълномощен представител на дружеството, е съставил против „МЕГАТРАНС ТОП“ ЕООД акт за установяване на административно нарушение № 22-2300484 от 30.10.2023 г. за извършено нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ. АУАН е предявен и връчен на упълномощен представител на „МЕГАТРАНС ТОП“ ЕООД, който го подписал без възражения. Срещу така съставения АУАН в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са депозиран писмени възражения от управителя на дружеството, с искане за прекратяване на административно-наказателното производство. Аргументите, изложени във възражението са идентични с тези, изложени в инициралата настоящото съдебно производство жалба. Въз основа на така съставения АУАН и от директора на Дирекция „Инспекция по труда - С. е издадено обжалваното наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Настоящият състав изцяло кредитира събраните в хода на въззивното производство писмени доказателства, доколкото същите са логични, последователни и непротиворечиви. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

Съгласно 404, ал.1, т.1 от КТ, за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда, могат да прилагат следните принудителни административни мерки: да дават задължителни предписания на работодателите за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство. Санкционната разпоредба на чл. 415, ал. 1 от КТ регламентира административнонаказателната отговорност на работодател, който не изпълни ПАМ, приложена от контролен орган по спазване на трудовото законодателство.

В протокол за извършена проверка изх. № ПР2321948/23.08.2023г. е обективизирано задължително предписание № 6 към ответника „да изплати на Д. М. С. определеното в заповед №1206-01/12.06.2023, обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж“. При извършена последваща проверка е констатирано, че това задължително предписание не е изпълнено в срок до 31.08.2023г. Извършеното нарушение е с формален характер, като законът не предвижда в неговия състав настъпването на вредоносни правни последици.

Следва да се добави, че приложената ПАМ е подлежала на обжалване по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 405 от КТ в 14 дневен срок, считано от 23.08.2023 г., процесуално право от което не се е възползвал работодателят. Въззивният съд в производството по проверка на законосъобразността на издадения наказателен акт /чл. 59 и сл. от ЗАНН/ не е компетентен да се произнася относно правилността на даденото задължително предписание, обективизирано в протокол изх. № ПР2321948/23.08.2023г. и в частност дали същото е издадено в съответствие с материалния закон. Контрол за законосъобразност на посочената ПАМ се осъществява по реда на чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл. 405 от КТ. Както към момента на приключване на съдебното следствие (06.06.2024 г.), така и към 24.01.2024 г. не е постановен съдебен акт, с който процесната ПАМ, обективизирана под № 6 в протокол за извършена проверка да е отменена законоустановения процесуален ред.

Категорично трябва да се наблегне на обстоятелството, че дружеството не е предприело действия по изпълнение на предписанието, след 23.08.2023г. до 31.08.2023 г. вкл. Наличните по делото покани до Д. М. С. са съставени на дати след изтичане на срока за изпълнението му - 19.09.2023 г., 18.10.2023 г., 13.09.2023 г. Има една покана от 16.06.2023г., която е отправена преди даване на предписанието, т.е. не е във връзка с изпълнение на същото, но и за която няма данни да е била връчена на работника. Разпечатките от електронни писма до Д. М. С. също са от дати 19.09.2023г. и 13.09.2023г., т.е. след изтичане на срока за изпълнение на предписанието. Що се отнася до представения РКО от 19.05.2023г. за получени от Д. М. С. 1 000 лева, от това доказателство не може да се установи, че е изплатено именно начисленото за м. 05.2023 г. трудово възнаграждение, което съобразно представената платежна ведомост възлиза на стойност 511.60 лева.

Процесното административно нарушение се изразява в неизпълнение на отправено предписание, което винаги и безусловно се осъществява чрез бездействие, което трае докато бъде преустановено, респективно установено, но след изтичане крайния срок за изпълнението му, в случая на 01.09.2023 г., то се счита за извършено. Ето защо, правилен и съобразен с приложимото материално право е изводът на Софийския районен съд, че „МЕГАТРАНС ТОП“ ЕООД, в качеството му на работодател е осъществило състава на административното нарушение по чл. 415, ал.1 от КТ. След влизане в сила на предписанието, съдът следи единствено за изпълнението на същото, тъй като фактическият състав на нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на работодателя включва от обективна страна единствено неизпълнение на това предписание. Следователно и с оглед липсата на доказателства за обратното, съставът на вмененото нарушение - неизпълнение на предписание на контролен орган в указания срок до 31.08.2023г. вкл., е реализиран.

Съгласно тълк. решение № 3/10.05.2011 г. по тълк.дело №7/2010г. на Върховния административен съд, разпоредбата на чл. 415в от КТ е привилегирован състав и е приложима по отношение на всички нарушения на разпоредбите на КТ /с изключение на тези по чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и ал. 3 и чл. 63, ал. 1 и ал. 2 от КТ/ при наличие на предпоставките по този текст. Административният съд има правомощие, като касационна инстанция да преквалифицира нарушението, описано в наказателното постановление, като „маловажно нарушение” по см. на чл.415в, ал. 1 от КТ. В такъв случай, на наказаното лице следва да се наложи по-ниско по размер наказание.

Следва да се отбележи още, че специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на „маловажно” административно нарушение по чл. 415в от КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН. „Маловажните” нарушения, съобразно чл. 415в от КТ имат два основни признака: нарушението да е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ и от него да не са настъпили вредни последици за работници и служители. При това в тези случаи не е предвидено освобождаване от административнонаказателна отговорност /за разлика от тези по чл. 28 ЗАНН/, а налагане на същото по вид административно наказание - парична санкция, но в многократно по-нисък размер. Цитираната разпоредба в случая обаче не може да бъде приложена, като се редуцира размера на санкцията, защото нарушението не е отстранено и до настоящия момент.

С оглед изложеното, решението на Софийския районен съд е правилно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XIX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4409 от 07.10.2024 г., постановено по НАХД № 20241110200160/2024 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА „Мегатранс топ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция

„Инспекция по труда“-С. разноски по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: